

PAPILIAN, VICTOR

Profesor universitar, medic, scriitor

N. 17 iun. 1888, Galați - m. 14 aug. 1956, Cluj.

Fiul lui Constantin Papilian, medic.

După studii liceale la Liceul *Carol I* (1899-1901) din Craiova și *Sf. Sava* din București a urmat Conservatorul din București (secția vioară, prof. Malcher); Facultatea de Medicină din București. Doctoratul la București (1916).

Extern al *Eforiei Spitalelor Civile* din București. Profesor agregat (1919), apoi titular (1923-1947) de anatomie descriptivă și topografică la Facultatea de Medicină din Cluj; decan 1930-1931; prodecan (1931-1932); președinte al Asociației scriitorilor români din Ardeal, al Societății Române de Antropologie din Cluj și al Filarmonicii *Gh. Dima* din Cluj; director al Teatrului Național și al Operei Române din Cluj; membru al Societății de Biologie, al Societății de Antropologie din Paris.

A debutat în literatură, în 1925, la Cluj, cu volumul **Generalul Frangulea**, nuvele, semnat Sylvius Rolando.

Editor al revistei *Darul vremii* (1930).

A militat pentru înființarea unui învățământ superior la Craiova (1943).

A colaborat la *Universul literar*, *Gândirea*, *Reacțiunea literară*, *Gând românesc*, *Revista Fundației Regale*, *Familia*, *Pagini literare*, *Plaiuri românești* etc.

Opera medicală: **Anatomia scoarței lobului frontal**, teză (1916); **Manual practic de disecție** (1920); **Tratat de anatomie umană**, (1923); **Tratat elementar de anatomie descriptivă și topografică** (1928); **Embriologie** (1945); **Anatomia omului** (1993); **Manual practic de disecție și descoperiri anatomice** (1994).

Opera literară: **În credința celor șapte sfeșnice**, roman, 1923 (2 vol.); **Un răspuns** (1924); **Ne leagă pământul**, roman (1926); **Cerurile spun** (1934); **Micelii**. Roman (1980); **Sufletul lui Faust**, **Manechinul lui Igor și alte povestiri de iubire** (1943); **Nuvele olteneste** (Craiova, 1946); **Povestiri fantastice** (1994); **Decameronul românesc**. Nuvele de dragoste (1996). Teatru: **Celui ce n-are i se va lua** (1928); **Un optimist incorogibil** (1930); **Teatru**.

Cerurile spun, Nocturnă, Moartea vanităților (1945); Ceatră oltenească (1973); Chinuții nemuririi (1976).